

LOM (3) *sb m*

łom (3), [**łum**].

WN sg o pochylone (tak też Cn), w pozostałych formach prawdopodobnie jasne.

sg N łóm (1). ◇ [I łóm(e)m. ◇ L łumie.] ◇ pl A łomy (2). ◇ [L łomi(e)ch.]

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI – XVIII w.

1. *Prawdopodobnie zwalone pnie i gałęzie drzew; ramale, strages nemorum, fragmina silvarum, quae ventus interfregit Cn (1) : [Abowiem iáko łmocy y wężowie we krzách y w łomiech/ álbo w iáłkiniách zákrywáią się [...]/ ták też człowiek kłamlivy záuwsze się do cieniá ma WerReguła 115; Gdy wyźrzyfz ptáfzki [...] tedy pátrzay mieyfćá gdzieby sięć ná rumie przy iákim krzu/ álbo przy łumie [...]/ á mařz sięć lewą łroną práwie CygMyśl H3; Strzeż to ieřt ptak niemáły [...]: Dořtánieřz go potrzákiem [...]. Dořtánieřz go też y klatkú tákú iáko ná śikory/ ledágdzie w gęřty m łumie/ álbo też y w płóćie. CygMyśl H3.]*

Szereg: »kłoda i łom, [łom abo kłodzina]« (1): [potoki wezbrane] płoty łamią/ bydłá/ domy/ kłody/ y łomy/ co łye náwinie/ precz do morzá z łobą niołá OrzRozm Q4; [á tám mařz w puł siatek siedzieć/ álbo leżeć pod iákim łomem/ ábo też pod kłodziną CygMyśl C3].

2. *Odgłos łamania, łoskot (1) : Fragor, Trzask/ łóm/ łzum/ gdy się co złamie albo łpádnie. Mącz 135d.*

3. *W zwrocie: »uchwycić się w łomy« = mocować się, zmagać (1) : Gdyby się dwa mężowie powádzili á vchwyćili zá włofy álbo w łomy [Si habuerint inter se iurgium viri duo, et unos contra alterum rixari coeperit Vulg Deut 25/11]/ á niewiáłtá pomagáiąc mężowi vchwyći go zá rodne człónki/ máią ie y rękę vciąć bez miłofierdzya. BielKron 44v.*

Synonimy: 2. kołat, łoskot, szum, trzask.

Cf [LOMOT]